

maal berom, — om der ikke kunde komme en Proces istand fra Statskassens Side mod Bedkommende i Søetaten, som formene i denne Henseende at have en Ret. Jeg troer imidlertid, at Spørgsmaalet, forsaavidt denne Post angaaer, vil kunne klares, uden at det skal komme til en saadan egentlig retlig Afgjorelse. Men Grunden til, at denne Sæg ikke er bleven endeligt afgjort, er den, at den forrige Marineminister ønskede at sætte en Disposition over den sømilitaire Pensionsfond i Forbindelse med et Forslag om Statens personelle Organisation, som var færdigt udarbejdet fra Marinens Side til Forelæggelse for nærværende Rigsdag, men som man under de nærværende politiske Forhold, da Marinen omfatter ikke blot det egentlige Kongerige Danmark, fandt det ønskeligt for Dreblirket ikke at fremkomme med. I dette Forslag havde Marineministeren disponeret over denne sømilitaire Pensionsfond paa en Maade, om hvis Rigtighed jeg ikke skal tillade mig at ytre nogen Mening, men som i alt Fald, hvis den lovgivende Magt gif ind derpaa, vilde gjøre det unyttigt videre at forfølge det Spørgsmaal retligt, hvorvidt Staten heelt eller kun for en Deel kan tilegne sig den saakaldte militaire Pensionsfond under Søetaten. Sagen gaaer imidlertid sin Gang under den Commission, som ifølge en Dverenskønst imellem de forskellige Ministre er sammentraadt for at undersøge disse tildeels meget tvivlsomme Spørgsmaal, som der nu er Tale om ved enkelte Fonds, — Spørgsmaal, som, om de end ikke kunne faae en fuldstændig tilfredsstillende Løsning ved denne Commission, hvis Medlemmer maaskee heller ikke blive enige, i alt Fald dog derved ville kunne føres saavidt, at man faaer et bestemt Thema for den eventuelle Proces, som Statskassen vil kunne finde sig forpligtet til at anlægge imod de Bedkommende, der mene at kunne paastaae en speciel Ret i denne Sæg. — Hvad den sidste Bemærkning angaaer, nemlig den med Hensyn til Søværnshuusfonden, da kan Marineministeren ikke her ligefrem, saaledes som jeg antager, at det maaskee kunde være Tilfældet med Hensyn til den militaire Pensionsfond, give sit Minde til dens Inddragelse i den almindelige Statskasse; thi der er en

jaarlig Bestyrelse for den ifølge en ældre Fundats, som har Lovkraft, der er forpligtet til at varetage Søværnshuusfondens Løve paa den Maade, som den finder stemmende med sin Samvittighed, og, naar denne Bestyrelse paastaar, at Statskassen ikke er berettiget til at lægge Haand paa en vis Deel af disse Midler, er det et Spørgsmaal, som ikke egner sig til Afgjorelse ved Lands Lov og Ret. Den Commission, som jeg før omtalte, har endnu ikke ganske tilendebragt sine Arbejder, og uheldigviis er eet Medlem af denne Commission, og navnlig det Medlem, der ex professo ifølge sine grundige juridiske Kundskaber og som en ifølge sin tidligere Embedsstilling aldeles Upartist var indtraadt som Formand, ved Døden afgaaet. Jeg har imidlertid faaet en foreløbig Beretning over, hvorledes Sagen staaer, og derefter kan der meget snart imødesees en endelig Betænkning fra Commissionen, uden at noget nyt Medlem behøver at indtræde i hiin Afvødes Sted, idet man isorveien havde gjenemgaaet alle Punkter. Men jeg maa, som sagt, rigtignok befrygte, at der ligesaa lidt i denne Commission, som i de tidligere Forhandlinger, der have fundet Sted om Søværnshuset, vil findes at være Dverenskønst imellem samtlige Medlemmer, ligesom det jo derfor heller ikke er usandsynligt, at man, inden Statskassen kan komme til at raade over saa Meget af Søværnshuusfonden, som Finantsministeren vil ansee sig berettiget til at paastaae, vil komme til at udholde en Proces.

Der er et andet Punkt i det arede Udvalgs Betænkning, som jeg ligeledes skal tillade mig korteligt at opholde mig ved. Det er nemlig i Udvalgets Betænkning, Pag. 844, yttret med Hensyn til den Bevilling, som Finantsministeriet havde begjert, af 60 Rbd. i personligt Tillæg til to Budde, men som blev nægtet i det andet Thing, at Fordringens Billighed muligviis fuldstændigere kunde oplyses, og at det da vel vilde være muligt, at denne Ubetydelighed kunde passere i en kommende Finantslov. Jeg skal med Hensyn hertil bemærke, at jeg seer mig ikke istand til at oplyse andre Grunde dertil end dem, jeg har anført, og som i mine Tanker begrunde det Begjerte som et Billighedskrav. Hvorvidt der kan være